Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 14 december 2017*

”Begäran om förhandsavgörande – Bolagsrätt – Direktiv 2009/101/EG – Artiklarna 2 och 6–8 – Direktiv 2012/30/EU – Artiklarna 19 och 36 – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 20, 21 och 51 – Erhållande av betalning av fordringar som följer av ett anställningsavtal – Rätt att väcka talan vid samma domstol mot såväl bolaget som dess företagsledare, i vederbörandes egenskap av ansvarig och solidariskt betalningsansvarig för bolagets skulder”

I mål C-243/16,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Juzgado de lo Social n.º 30 de Barcelona (Arbetsdomstol nr 30 i Barcelona, Spanien) genom beslut av den 14 april 2016, som inkom till domstolen den 27 april 2016, i målet

Antonio Miravitlles Ciurana,

Alberto Marina Lorente

Jorge Benito García,

Juan Gregorio Benito García

mot

Contimark SA,

Jordi Socías Gispert,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden T. von Danwitz (referent) samt domarna C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe och C. Lycourgos,

generaladvokat: Y. Bot,

justitiesekreterare: handläggaren I. Illéssy,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 26 april 2017,

* Rättegångsspråk: spanska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Marina Lorente, genom J. García Vicente, abogado,

– Spaniens regering, genom A. Gavela Llopis, i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, genom J. Rius och H. Støvlbæk, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 26 juli 2017 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 2 och 6–8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG av den 16 september 2009, om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i 48 andra stycket [EG] avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (EUT L 258, 2009, s. 11), av artiklarna 19 och 36 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012, om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket [FEUF] avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga (EUT L 315, 2012, s. 74), samt av artiklarna 20, 21 och 51 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).

2 Denna begäran har framställts i en tvist mellan, å ena sidan, Antonio Miravitlles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García och Juan Gregorio Benito García och, å andra sidan, Contimark SA och dess företagsledare Jordi Socías Gispert, angående erhållande av betalning av innestående löner och skadestånd som detta bolag har förpliktats att betala dem.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Direktiv 2009/101

3 Direktiv 2009/101 upphävdes genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 69, 2017, s. 46). Vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i det nationella målet var direktiv 2009/101 fortfarande tillämpligt.

4 I skälen 1 och 2 i direktiv 2009/101 angavs följande:

”(1) Rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen [(EGT L 65, 1968, s. 8; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 3)] har ändrats flera gånger på väsentliga punkter … För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.

(2) Det är särskilt viktigt att samordna medlemsstaternas bestämmelser om offentlighet, om giltigheten av förpliktelser för aktiebolag och andra bolag med begränsat ansvar och om bolagens ogiltighet, framför allt för att skydda tredje mans intressen.”

5 I artikel 2 i direktiv 2009/101 föreskrevs följande:

”Medlemsstaterna ska se till att minst följande handlingar och uppgifter om ett bolag som anges i artikel 1 alltid offentliggörs:

a) Stiftelseurkunden och, om den har tagits in i en särskild handling, bolagsordningen.

b) Ändringar i de under a nämnda handlingarna, däribland förlängning av tiden för bolagets bestånd.

c) Efter varje ändring i stiftelseurkunden eller bolagsordningen, den fullständiga och gällande lydelsen av den ändrade handlingen.

d) Tillsättande och entledigande av samt personuppgifter om dem som i egenskap av i lagstiftningen föreskrivet bolagsorgan eller som medlemmar i ett sådant organ
   i) är behöriga att företräda bolaget mot tredje man och i rättegång; av de offentliggjorda uppgifterna ska framgå om de personer som företräder bolaget kan göra detta var för sig eller endast i förening med andra,
   ii) deltar i ledning, tillsyn eller kontroll av bolaget.

e) Under förutsättning att stiftelseurkunden eller bolagsordningen anger ett bolagskapital, minst en gång om året det tecknade kapitalets storlek, om inte varje ökning av detta kapital kräver ändring av bolagsordningen.

f) De redovisningshandlingar för varje räkenskapsår som obligatoriskt ska offentliggöras enligt [rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (EGT L 222, 1978, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17), rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (EGT L 193, 1983, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 119), rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 1986, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 136) och rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 1991, s. 7; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 93)].

g) Varje byte av bolagets säte.

h) Upplösning av bolaget.

i) Ett rättsligt avgörande varigenom bolaget förklaras ogiltigt.

j) Utseende av likvidatorer och personuppgifter om dem samt uppgift om likvidatorernas behörighet, om inte behörigheten uttryckligen och uteslutande framgår av lag eller av bolagsordningen.

k) Avslutande av likvidationen och, i de medlemsländer där avregistrering av ett bolag medför rättsverkningar, uppgift om avregistreringen.”

6 I artikel 6 i direktiv 2009/101 föreskrivs följande:

”Varje medlemsstat ska bestämma vilka personer som ska ansvara för att de formaliteter iakttas som gäller för offentliggörandet.”

7 Artikel 7 i direktiv 2009/101 har följande lydelse:

”Medlemsstaterna ska föreskriva lämpliga påföljder åtminstone för det fall att

a) redovisningshandlingarna inte offentliggörs enligt vad som föreskrivs i artikel 2 f,

b) de obligatoriska uppgifter som avses i artikel 5 inte lämnas i de där nämnda handlingarna eller på bolagets webbplats.”

8 I artikel 8 i direktiv 2009/101 föreskrevs följande:

”Har åtgärder vidtagits i ett bolags namn under bolagsbildningen men innan bolaget har fått rättskapacitet och övertar inte bolaget de förpliktelser som uppkommer på grund av åtgärderna, ansvarar de som har vidtagit åtgärderna obegränsat solidariskt för dessa, om inte något annat har avtalats.”

Direktiv 2012/30

9 Även direktiv 2012/30 upphävdes genom direktiv 2017/1132. Vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i det nationella målet var direktiv 2012/30 fortfarande tillämpligt.

10 I skäl 3 i direktiv 2012/30 angavs följande:

”För att aktieägarna och borgenärerna ska kunna garanteras ett minimum av likvärdigt skydd är det särskilt viktigt att samordna de nationella bestämmelserna om att bilda ett aktiebolag samt om att bevara, öka och sätta ned dess kapital.”

11 I artikel 19 i direktiv 2012/30 föreskrevs följande:

”1. Vid betydande förlust av det tecknade kapitalet ska kallelse inom den tid som anges i medlemsstaternas lagstiftning ske till en bolagsstämma, som ska pröva om bolaget ska upplösas eller om andra åtgärder ska vidtas.

2. Gränsen för betydande förlust enligt punkt 1 får i medlemsstaternas lagstiftning inte sättas högre än till hälften av det tecknade kapitalet.”

12 I artikel 36 i direktiv 2012/30 föreskrevs följande:

”1. Om det tecknade kapitalet minskas, ska åtminstone de borgenärer vilkas fordringar har uppkommit före offentliggörandet av beslutet om minskningen, ha rätt att minst erhålla säkerhet för de fordringar som inte är förfallna till betalning vid tidpunkten för offentliggörandet. Medlemsstaterna får åsidosätta denna rätt endast om borgenären har betryggande säkerhet eller sådan säkerhet inte behövs med hänsyn till bolagets ställning.

Medlemsstaterna ska fastställa under vilka villkor den rättighet som anges i första stycket får utövas. Medlemsstaterna ska under alla förhållanden säkerställa att borgenärerna tillåts göra framställningar till behörig förvaltningsmyndighet eller domstol om betryggande säkerheter, förutsatt att de på ett trovärdigt sätt kan visa att minskningen av det tecknade kapitalet gör att deras fordringar riskerar att inte gottgöras och att de inte erhållit några betryggande säkerheter från bolaget.

2. Medlemsstaternas lagstiftning ska vidare minst föreskriva att nedsättningen inte gäller eller att någon utbetalning inte får ske till förmån för aktieägarna, förrän borgenärerna har fått gottgörelse eller en domstol har beslutat att deras framställning därom inte behöver efterkommas.

3. Denna artikel ska tillämpas även när nedsättningen av det tecknade kapitalet sker genom att bolaget helt eller delvis avstår från betalning av aktieägarnas insatser.”

Spansk rätt

13 Artikel 236 i Ley de Sociedades de Capital (lagen om bolag med begränsat ansvar), som godkänts genom Real Decreto Legislativo 1/2010 (kungligt lagdekret nr 1/2010) av den 2 juli 2010 (nedan kallad bolagslagen), som har rubriken ”Fall av ansvar och subjektiva förlängning av ansvar”, föreskrivs följande:

”1. Företagsledarna är ansvariga gentemot bolaget, delägarna och bolagets borgenärer för de skador de orsakar genom handlingar eller underlåtelser i strid mot lagar eller bolagsordningen, eller för dem som de orsakar genom att inte uppfylla de skyldigheter som följer av deras uppdrag …

2. Den omständigheten att den skadevållande rättsakten eller avtalet har antagits, godkänts eller ratificerats av bolagsstämman kan aldrig medföra att företagsledarnas ansvar bortfaller.

…”

14 Följande föreskrivs i artikel 237 i nämnda lag, med rubriken ”Solidariskt ansvar”:

”Alla ledamöter i det administrativa organ som antagit det skadevållande beslutet eller ingått det skadevållande avtalet är solidariskt ansvariga, med undantag för dem som kan visa att de inte kände till dess existens och därför inte ingrep vare sig vid antagandet eller genomförandet eller, om de kände till det, att de handlade korrekt i syfte att förebygga skadan eller uttryckligen motsatte sig nämnda beslut eller avtal.”

15 I artikel 238.1 i nämnda lag, med rubriken ”ansvarstalan väckt av bolaget”, anges följande:

”Bolaget kan väcka ansvarstalan gentemot företagsledarna efter det att bolagsstämman först beslutat om detta, vilket kan bli föremål för omröstning på begäran av vilken som helst av delägarna …”

16 I artikel 241 i denna lag, med rubriken ”Enskild ansvarstalan”, anges följande:

”Delägare eller tredje män vilkas intressen direkt skadats av företagsledarnas handlingar behåller sin rätt att väcka skadeståndstalan.”

17 Artikel 362 i bolagslagen, som har rubriken ”Upplösning när det fastställts att lagar eller bolagsordningen kräver detta”, anger följande:

”Bolag med begränsat ansvar ska upplösas när det föreligger ett skäl enligt lag eller bolagsordning härför som vederbörligen fastställts av bolagsstämman eller i ett domstolsavgörande.”

18 Artikel 363.1 i bolagslagen, med rubriken ”Orsaker till upplösning”, har följande lydelse:

”Ett bolag med begränsat ansvar måste upplösas i följande situationer:

a) När bolaget upphört med den verksamhet eller de verksamheter som enligt bolagsordningen utgör bolagets syfte. Det presumeras att verksamheten har upphört när den legat nere under mer än ett år.

…

e) När förluster innebär att det egna kapitalet är mindre än hälften av aktiekapitalet, om inte det sistnämnda ökas eller minskas i tillräcklig mån och förutsatt att bolaget inte ska begäras i konkurs.

…”

19 I artikel 365.1 i bolagslagen, med rubriken ”Skyldighet att kalla till bolagsstämma”, föreskrivs följande:

”Företagsledarna ska kalla till bolagsstämma inom två månader för att denna ska besluta om att upplösa bolaget, eller för det fall bolaget är insolvent, inleda konkursförfarandet.

…”

20 Artikel 367.1 i samma lag, med rubriken ”Företagsledarnas solidariska ansvar”, har följande lydelse:

”Företagsledare svarar solidariskt för åtaganden som bolaget gjort efter det att ett lagstadgat skäl till upplösning uppkommit om de underlåter att kalla till bolagsstämma inom två månader för att denna, om det finns anledning, ska rösta om upplösning eller om de inte ansöker om upplösning vid domstol eller, i förekommande fall, om inledande av ett konkursförfarande inom två månader från den dag som planerats för bolagsstämman, när denna inte ägt rum eller den dag då bolagsstämman röstade mot en upplösning av bolaget.

…”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

21 Contimark är ett aktiebolag vars enda företagsledare är Socías Gispert. Bolaget gick med förlust under åren 2012 och 2013 och upphörde med sin verksamhet under andra halvåret 2013.

22 Kärandena i det nationella målet är tidigare anställda hos Contimark. Genom domar från Juzgado de lo Social de Barcelona (Arbetsdomstolen i Barcelona, Spanien) förpliktades bolaget ersätta kärandenas rättegångskostnader samt betala innestående löner och ersättning till följd av uppsägningen av deras anställningsavtal i detta sammanhang. Mot bakgrund av den omständigheten att Contimark var insolvent samt maximigränsen för lönegarantin har kärandena inte kunnat erhålla betalning av sina fordringar i deras helhet.

23 I samband med det efterföljande förfarandet för att följa i dessa domar, väckte kärandena i det nationella målet talan vid den hänskjutande domstolen, Juzgado de lo Social n.º 30 de Barcelona (Arbetsdomstol nr 30 i Barcelona), en anslutningstalan avseende skadestånd mot Socías Gispert, i dennes egenskap av företagsledare för Contimark, i syfte att han skulle förklaras vara ansvarig för underlåtenhet att följa bolagslagen om företag och solidariskt betalningsansvarig, tillsammans med bolaget, för resterande belopp för vilka kärandena ännu inte erhållit betalning. Kärandena har gjort gällande att Gispert Socías är betalningsansvarig på grund av att han underlåtit att kalla till bolagsstämma eller ansöka om att inleda ett insolvensförfarande, trots att bolaget hade lidit betydande förluster under åren 2012 och 2013.

24 Den hänskjutande domstolen har angett att det framgår av rättspraxis från Tribunal Supremo (Högsta domstolen, Spanien), att den inte är behörig att pröva aktiebolags företagsledares ansvar. Enligt denna rättspraxis kan innehavare av lönefordringar inte väcka talan vid Juzgado de lo Social (Arbetsdomstolen) med yrkanden som syftar till att driva igenom sina fordringar på det företag där de varit anställda och samtidigt att en företagsledare för detta bolag ska förklaras solidariskt betalningsansvarig för dessa fordringar. I motsats till bolagets övriga borgenärer måste innehavare av

lönefordringar först väcka talan vid Juzgado de lo Social (Arbetsdomstolen) för att deras fordran ska fastställas, och därefter, i ett andra steg, väcka talan vid den allmänna domstol eller handelsdomstol som är behörig att pröva en talan om solidariskt betalningsansvar för nämnda bolags företagsledare.

25 Den hänskjutande domstolen har tillagt att bolagslagen föreskriver ansvar för företagsledarna vid åsidosättande av bestämmelserna i direktiven 2009/101 och 2012/30. Närmare bestämt syftar artikel 367 i denna lag, om företagsledares solidariska ansvar, att införliva artikel 19 i direktiv 2012/30 med nationell rätt. Den hänskjutande domstolen anser således att nämnda ansvar omfattas av dessa direktiv och att rättspraxis från Tribunal Supremo (Högsta domstolen) skulle kunna stå i strid med nämnda direktiv, mot bakgrund av principen om likabehandling och icke-diskrimineringsprincipen i artiklarna 20 och 21 i stadgan, genom att kräva att de borgenärer vilkas fordran härrör från ett anställningsavtal, för att väcka en sådan talan om ansvar, måste väcka talan vid en annan domstol än den som är behörig för att fastställa deras fordran.

26 Under dessa förhållanden beslutade Juzgado de lo Social n.º 30 de Barcelona (Arbetsdomstol nr 30 i Barcelona) att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

”1) Innebär direktiven 2009/101 och 2012/30 samt de bestämmelser genom vilka de införlivas med den nationella lagstiftningen, bland annat artiklarna 236–238, 241 och 367 i [bolagslagen], att bolagets borgenärer som kräver betalning av sina lönefordringar med stöd av ett anställningsavtal vid de behöriga spanska domstolarna – arbetsdomstolarna – har rätt att samtidigt vid samma domstol väcka talan direkt mot företaget för att fastställa skulder på grund av anställningsavtalet, och förenat med detta, en talan riktad mot en fysisk person – företagsledaren – om att denna ska fastställas vara solidariskt betalningsansvarig för bolagets skulder på grund av åsidosättande av de bolagsrättsliga skyldigheter som föreskrivs i nämnda direktiv och som införlivats genom [bolagslagen]?

2) Kan rättspraxis från avdelningen för arbetsrätt vid Tribunal Supremo (Högsta domstolen) … strida mot artiklarna 2 och 6–8 i direktiv 2009/101 och artiklarna 19 och 36 i direktiv 2012/30, med tanke på att de spanska arbetsdomstolarna vad gäller lönefordringar inte direkt kan tillämpa de garantier som föreskrivs i direktiv 2009/101 och 2012/30, vilka har införlivats med den spanska rättsordningen genom artiklarna 236–238, 241 och 367 med flera artiklar i [bolagslagen], för bolagens borgenärer när de ytterst ansvariga – fysiska personer – åsidosätter de formkrav avseende offentliggörande av viktiga handlingar om bolaget som föreskrivs i direktiven 2009/101 och 2012/30, vilka införlivats genom [bolagslagen]?

3) Kan rättspraxis från avdelningen för arbetsrätt vid Tribunal Supremo (Högsta domstolen) … strida mot artiklarna 20 och 21 i stadgan, jämförda med artikel 51 däri, genom att den tvingar en borgenär med lönefordringar – en arbetstagare – att driva dubbla processer, först vid arbetsdomstolen för att fastställa lönefordringen gentemot företaget, och därefter vid en allmän domstol eller handelsdomstol för att det ska fastställas att företagsledaren eller andra fysiska personer är solidariskt betalningsansvariga, när något sådant krav inte uppställs för några andra grupper av borgenärer – oberoende av typen av fordran – vare sig i direktiv 2009/101 eller i direktiv 2012/30, och inte heller i den nationella lagstiftning genom vilken nämnda direktiv införlivas med den spanska rättsordningen?”

Prövning av tolkningsfrågorna

27 Den hänskjutande domstolen har ställt sina frågor, som ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida direktiv 2009/101, och särskilt artiklarna 2, 6 och 8 däri, och direktiv 2012/30, och särskilt artiklarna 19 och 36 däri, mot bakgrund av artiklarna 20 och 21 i stadgan, ska tolkas så, att de tillerkänner anställda, vilka är borgenärer till ett aktiebolag på grund av uppsägning av deras anställningsavtal, en rätt att vid samma arbetsdomstol som är behörig att pröva deras talan om

fastställelse av deras lönefordran väcka ansvarstalan mot detta bolags företagsledare – för att ha underlåtit att sammankalla bolagsstämman för bolaget, trots de betydande förluster som bolaget hade gjort – för att fastställa att vederbörande är en solidariskt betalningsansvarig medgäldenär till nämnda lönefordran.

28 Inledningsvis bör det påpekas att den hänskjutande domstolen prövar en skadeståndstalan mot Contimarks företagsledare för underlåtenhet att iaktta skyldigheten att utlysa bolagsstämma trots de allvarliga förluster som uppstått, på grundval av bestämmelserna i aktiebolagslagen, i vilken artikel 367 återfinns, som enligt vad som anges i beslutet om hänskjutande gör det möjligt för borgenärer att åberopa detta ansvar.

29 Härvidlag framgår det av skälen 1 och 2 i direktiv 2009/101 att direktivet har till syfte att samordna medlemsstaternas bestämmelser om offentlighet, om giltigheten av förpliktelser för aktiebolag och bolag med begränsat ansvar, och om bolagens ogiltighet. När det gäller direktiv 2012/30, syftar detta enligt dess skäl 3, till att garantera ett minimum av likvärdigt skydd för aktiebolagens aktieägare och borgenärer. Direktivet harmoniserar i detta syfte de nationella bestämmelserna angående bildande av aktiebolag samt bestämmelserna om att behålla, öka och minska aktiekapitalet (se, med avseende på direktiv 2012/30, dom av den 19 juli 2016, Kotnik m.fl., C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 86).

30 Vad gäller de bestämmelser i direktiven som den hänskjutande domstolen har hänvisat till innehåller artiklarna 2, 6 och 7 i direktiv 2009/101 bestämmelser om medlemsstaternas skyldigheter i fråga om de formaliteter som gäller för offentliggörande för företag och artikel 8 i samma direktiv avser åtgärder som vidtagits i ett bolags namn under bolagsbildningen. Varken i dessa bestämmelser eller i övriga bestämmelser i direktivet föreskrivs en skyldighet att utlysa bolagsstämma för ett bolag om det har betydande förluster. I dessa bestämmelser föreskrivs inte heller någon rätt för en borgenär att väcka ansvarstalan mot företagsledaren i en sådan situation, processuella bestämmelser i detta avseende, eller om processuella regler för ett sådant förfarande. Det är därför uppenbart att dessa bestämmelser saknar samband med de faktiska omständigheterna i det nationella målet. Samma sak gäller för artikel 36 i direktiv 2012/30, som endast reglerar borgenärernas rätt att erhålla säkerhet om det tecknade kapitalet minskas.

31 Vad gäller artikel 19 i direktiv 2012/30 behandlar denna artikel inte företagsledaren ansvar mer än de övriga bestämmelserna i direktivet och den uppställer inte särskilda krav vad gäller domstolars behörighet att pröva ett sådant ansvar. I denna artikel föreskrivs visserligen en skyldighet att sammankalla bolagsstämma vid betydande förlust av det tecknade kapitalet. Emellertid föreskrivs denna skyldighet i artikeln utan att det närmare anges några andra villkor för skyldigheten, inte minst vad gäller vilket bolagsorgan denna skyldighet åvilar. I synnerhet anges i denna artikel inte något om de eventuella följderna av en underlåtenhet att fullgöra nämnda skyldighet.

32 Därmed kräver artikel 19 i direktiv 2012/30 inte att det ska finnas en rätt att väcka ansvarstalan mot ett aktiebolags företagsledare eller att det ska finnas bestämmelser med materiella och processuella regler för att väcka talan om företagsledarens ansvar, om kallelse till bolagsstämma inte skett trots en betydande förlust av det tecknade kapitalet.

33 Frågan om, och under vilka materiella och processuella förutsättningar, ett aktiebolags borgenärer kan väcka en ansvarstalan mot företagsledaren i syfte att erhålla ersättning för den skada de lidit, när bolagsstämman inte har sammankallats vid betydande förlust av det tecknade kapitalet, regleras följaktligen i nationell lagstiftning.

34 Eftersom artikel 19 i direktiv 2012/30 inte ålägger medlemsstaterna någon specifik skyldighet härvidlag, kan situationen i det nationella målet inte bedömas mot bakgrund av bestämmelserna i stadgan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 juli 2014, Julián Hernández m.fl., C-198/13, EU:C:2014:2055, punkt 35 och där angiven rättspraxis).

35 Mot denna bakgrund ska de hänskjutna frågorna besvaras enligt följande. Direktiv 2009/101, och särskilt artiklarna 2, 6 och 8 däri, och direktiv 2012/30, och särskilt artiklarna 19 och 36 däri, ska tolkas så, att de inte tillerkänner anställda, vilka är borgenärer till ett aktiebolag på grund av uppsägning av deras anställningsavtal, en rätt att vid samma arbetsdomstol som är behörig att pröva deras talan om fastställelse av deras lönefordran väcka ansvarstalan mot detta bolags företagsledare – för att ha underlåtit att sammankalla bolagsstämman för bolaget, trots de betydande förluster som bolaget hade gjort – för att fastställa att vederbörande är en solidariskt betalningsansvarig medgäldenär till nämnda lönefordran.

Rättegångskostnader

36 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG av den 16 september 2009, om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i 48 andra stycket [EG] avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen, och särskilt artiklarna 2, 6 och 8 däri, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012, om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket [FEUF] avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga, och särskilt artiklarna 19 och 36 däri, ska tolkas så, att de inte tillerkänner anställda, vilka är borgenärer till ett aktiebolag på grund av uppsägning av deras anställningsavtal, en rätt att vid samma arbetsdomstol som är behörig att pröva deras talan om fastställelse av deras lönefordran väcka ansvarstalan mot detta bolags företagsledare – för att ha underlåtit att sammankalla bolagsstämman för bolaget, trots de betydande förluster som bolaget hade gjort – för att fastställa att vederbörande är en solidariskt betalningsansvarig medgäldenär till nämnda lönefordran.

Underskrifter